

Kontrol, som Arbejdsløshedskasserne ogsaa kunde betragte som deres Kontrol, og som ikke gik Selvstyret indenfor Arbejdsløshedskasserne for nær. Men det har der ikke været Tid til. Det er jo saaledes, at de, der har Flertallet, har Magten; og der er maaske ikke andet at gøre end at sige, at de, der har Magten, har den ogsaa for at misbruge den, men det er efter min Mening ikke det, der fører et Folk fremad, dette, at man søger at skærpe Modsætningsforholdene mellem de forskellige Samfundsklasser indenfor Befolkningen. Det, der efter min Mening vilde føre et Folk fremad, var tværtimod, om man søgte at forlige disse Modsætningsforhold. Jeg skal i Dag tage Afstand fra Flertallets Ændringsforslag og erklære, at Socialdemokratiet ikke nogen Sinde vil medvirke til Dannelsen af en Regering eller støtte en Regering, førend der har fundet en Afvikling eller en Revision Sted af hele Arbejdsløshedsloven. Frem og tilbage er jo lige langt, men saa lang Tid, som vi kan skue fremad, vil det jo sikkert indenfor et Samfund som det danske hovedsagelig være to store Befolkningsklasser, der bliver de afgørende, ogsaa i politisk Henseende, den besiddende Landbostand og den sig stærkt udviklende Arbejderklasse, og under disse Forhold tror jeg, at hele vort Folk stod sig bedst ved, at man søgte at tage Hensyn ogsaa til den Klasse, som jeg repræsenterer. Men det er det, som man altsaa ikke har haft Tid til, man har, som sagt, Flertallet, Magten, og saa bruger man Magten, og saa misbruger man Magten. Jeg undrer mig saa tidt over, at der, hvor Arbejderne har Magten, i Rusland og andre Steder, er der en Forargelse i det borgerlige Selskab over den Misbrug, som der finder Sted. Men det, der sker i Dag, er jo i og for sig slet ikke andet, nærliggende i langt mindre Format — bevares vel, jeg haaber aldrig, vi kommer saa vidt indenfor det lille danske Samfund —, men det er dog det samme, der her finder Sted, at de to Klasser, der har Magten, bruger den uden at tage Hensyn til, at der er en anden stor Klasse, der føler sine Interesser gaaet for nær, netop ved de Ændringsforslag, som man her stiller.

Vi har, som sagt, i Udvalget erklæret os villige til at være med til gennem en Betænkning at paalægge Arbejdsnævnet at udarbejde Forslag til en ny og bedre Kontrolordning og at paalægge Nævnet at være færdig hermed inden den 1. Oktober, saaledes at den højtærede Indenrigsminister

kunde stille Forslag om Revision af Kontrolbestemmelserne. Det har man imidlertid ikke villet vente paa, man har ønsket at gennemføre den Ordning, som her er foreslaaet.

Endelig er der Spørgsmaalet om Nedsættelsen af Understøttelserne. Jeg har allerede sagt, at der er vi i det mærkelige Tilfælde at maatte forsvare Ministerens Forslag; medens hans egne Tilhængere, Regeringspartierne, tager Afstand derfra og forlanger Maksimaltaksterne nedsat med 50 Ø. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Grund dertil. I 1907 fastsattes Maksimalunderstøttelsen til 2 Kr. Hvis nu denne Sats, 2 Kr., havde fulgt Prisstigningen, er det jo en Kendsgerning, at den paa et vist Tidspunkt vilde være naaet langt op over 4 Kr. Det har den jo imidlertid ikke. Drager man Sammenligning mellem Prisniveauet blot i 1914 og saa nu, er det en Kendsgerning, at de 4 Kr., der her er Tale om som Maksimalunderstøttelse, kun bør forringes med ca. 2 Ø., saaledes at altsaa Understøttelsen skulde fastsættes til 3 Kr. 98 Ø. Det er det faktiske Forhold. Vi henholder os derfor til de Bemærkninger, der følger med Ministerens Lovforslag, og som jeg allerede har læst op, idet vi vil stemme for, at Lovens Maksimalunderstøttelser paa henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr. 50 Ø. bibeholdes, og at vi først gaar til en Revision af Lovens § 18 til Efteraaret.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det efter min Mening er et mærkeligt Tidspunkt, paa hvilket man vil berøve den fattigste Del af Befolkningen 3 Kr. 50 Ø. om Ugen. 14 pCt. af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, alle gifte Medlemmer, har 4 Kr. om Dagen i Understøttelse, og dem vil man nu berøve 50 Ø. om Dagen, altsaa 3 Kr. 50 Ø. om Ugen, for saa vidt de har Understøttelse i alle 7 Dage. Vi staar nu to Dage før den Dag, da der skal være stor Fest her i Landet, og Regeringspartierne har jo forskellige Ting i Posen til alle mulige Medlemmer af de andre Samfundsklasser, og saa til dem, man ikke kan regne Arbejderstanden sammen med. Jeg ved jo, at den højtærede Justitsminister har Benaadninger til Fanger, jeg ved, at der vil blive uddelt Dekorationer o. s. v., man har en Lykkens Pose, men i denne er der ogsaa noget til den allerfattigste Del af Befolkningen, til dem, som er Familieforsørgere, og som hidtil i bedste Tilfælde har haft 28 Kr. om Ugen til Forsørgelse af deres Familie. I Lykkens Pose er der til dem, at deres